

ახალი

განთიადი

„გენდერია ის, ვისაჲ
სამშობლოსათვის უძგერს გული.“

30 ნოემბერი - 12 დეკემბერი 2013 წელი №22 № 8056 ელფოსტა: axaligantiadi@gmail.com.

აქვთივა
თაყაიხილის
დაბადების
150
წლისთავისადმი
მიძღვნილი
გამოფანა 332

გამყოფი ხაზის მიმდებარე სოფლებში
მცხოვრები სოფლები
სნაპლის საფასურს არ გადაიხდიან 332.

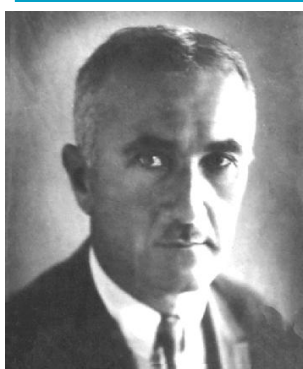
ქაოსის მუნიციპალიტეტში გრძელდება
“სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის”
ფარგლებში დაგეგმილი სამუშაოები 332.

“ქართლს
შუაგული ადგილი
უჭირავს...” 334.

ვინ მოუვლის რა
რასსოფთავებს ჯაღაქნ?! 334

მოსწავლეთა სპარტაკიადა 334

“ტა
აკლია
ქაბთუელს?”
335.

წყლის წვეთების წმ
რა ლიქების ჯიქი 337.

ჯადოსნური ადგილი 337.

პაფადა
“სამუტაი” 335.

ქეხუა

ნასოფლარის ისტორიისათვის გზ.

მუხათი

80 წელი თქვენს გვერდით

გამოიწერეთ „ახალი განთიადი“!

გიორგიონის წინა დღეს

გიორგიონის წინა დღეს ქალაქის კულტურის სახლში გაიმართა კონცერტი “მღერები და ცეკვავენ განათლებისა და კულტურის მუშაკები”. საზეიმო ღონისძიების ორგანიზატორები იყვნენ კასპის მუნიციპალიტეტის გამგეობის კულტურის, განათლების, ძეგლთა დაცვის, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა სამსახური და კასპის მუნიციპალიტეტის კულტურის დაწესებულებების გაერთიანება. გალა კონცერტი გაიხსნა ცეკვა “ქართულით”, რომელსაც ასრულებდნენ ხოვლის კულტურის სახლის ქორეოგრაფი, ანსამბლ “რუსთავეს”

საკუთარი ლექსით წარსდგა მაყურებლის წინაშე კასპის მუნიციპალიტეტის კულტურის დაწესებულებების გაერთიანების სპეციალისტი ლუიზა ტატიშვილი. ცეკვა “ოსური” შეასრულა ოკამის სასოფლო კლუბთან არსებული ქორეოგრაფიული ანსამბლის ქორეოგრაფმა ინგა გულარაშვილმა. საკუთარი ლექსით წარსდგა მაყურებლის წინაშე კასპის პირველი საჯარო სკოლის პედაგოგი, პრეზიდენტის სტიპენდიანტი მანანა ყაბანაშვილი. ინგლისურენოვანი საესტრადო სიმღერა შეასრულეს სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებების გაერთიანების სპეციალისტმა ხატია ღურულმა და ანსამბლ “მოურავის” სოლისტმა მიხეილ ქოსაშვილმა. სახალისო იყო ქვემო ჭალის კულტურის სახლის სამხატვრო ხელმძღვანელის ზიზი შუღლიაშვილის გამოსვლა, რომელმაც მაყურებელი გულიანად აცინა პატარა მონოლოგით “კახელი ქალი თეატრში”. დარბაზი ტანით შეხვდა ოკამის სასოფლო კლუბთან (გამგე ია ზოღიაშვილი, ლოტბარი ციური გიგაური და მისი ვაჟი იოსებ გიგაური) არსებული ოჯახური ტრიოს გამოსვლას, რომელმაც შეასრულა სიმღერების პოპური “ქუთაისო”.

ყოფილი მოცეკვავე ზაზა ყურაშვილი და მისი მოსწავლე ნატო ყურაშვილი.

დარბაზში მყოფი მაყურებელი ოვაციებითა და ტანით შეხვდა არაერთი ფესტივალის ლაურეატის, კასპის პირველი საჯარო სკოლის პედაგოგის ბელა კობიაშვილის გამოსვლას, რომელმაც ჩვეული მომხიბვლელობით შეასრულა ყველასათვის ცნობილი სიმღერა “მუხამბაზი”, ამ სატრფიალო რომანსის გარდა ბელა კობიაშვილმა მუსიკალური სტუდიის ხელმძღვანელთან თამუნა ხოკრიშვილთან (კასპის №2 ბაგა-ბადის გამგე) და ანსამბლ “მოურავის” სოლისტთან მიხეილ ქოსაშვილთან ერთად შეასრულა კიდევ ერთი საესტრადო სიმღერა “გულს რად მიკლავ”, კონცერტმეისტერი ლია მენაბდიშვილი.

პოეტ შოთა ნიშნიანის ცნობილი ლექსი “საგვარეულო ხე” – წაიკითხა კასპის პირველი საჯარო სკოლის მასწავლებელმა ნათია სუხაშვილმა. ხალხური სიმღერების “პოპურით” წარსდგა მაყურებლის წინაშე კავთისხევის კულტურის სახლის დირექტორი, მხატვრული თვითმოქმედი კონკურსების ლაურეატი ნანა შალიტაური.

გალა კონცერტის საუკეთესო მუსიკალური ნომერი გახლდათ კომპოზიტორ ეთერ ჭელიძის ცნობილი სიმღერა “თბილისის ქუჩები,” რომელიც შეასრულა კულტურის სახლის დირექტორმა ზაზა მენაბდიშვილმა, ხოლო კომპოზიტორ რევაზ ლაღიძის საყოველთაოდ აღიარებული “თბილისო” ამჯერადაც შთაბეჭდვად შეასრულა კასპის მუნიციპალიტეტის სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებების გაერთიანების დირექტორმა ხათუნა ხაჩიძემ.

ისეთი მოულოდნელი, რაც მთავარია, დასამახსოვრებელი იყო კასპის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს დეპუტატის მიხეილ ზერეკიძისა და ქორეოგრაფიული ანსამბლის, “რკონის” სოლისტის ნანა ხუროშვილის ღუეტი, რომ დარბაზში ოვაციები არ წყდებოდა. საქმე ის გახლავთ, რომ მათ თავიანთი ინტერპრეტაციით წარუდგინეს მაყურებელს ყველაზე სახალისო ეპიზოდი რაჭული ცეკვიდან.

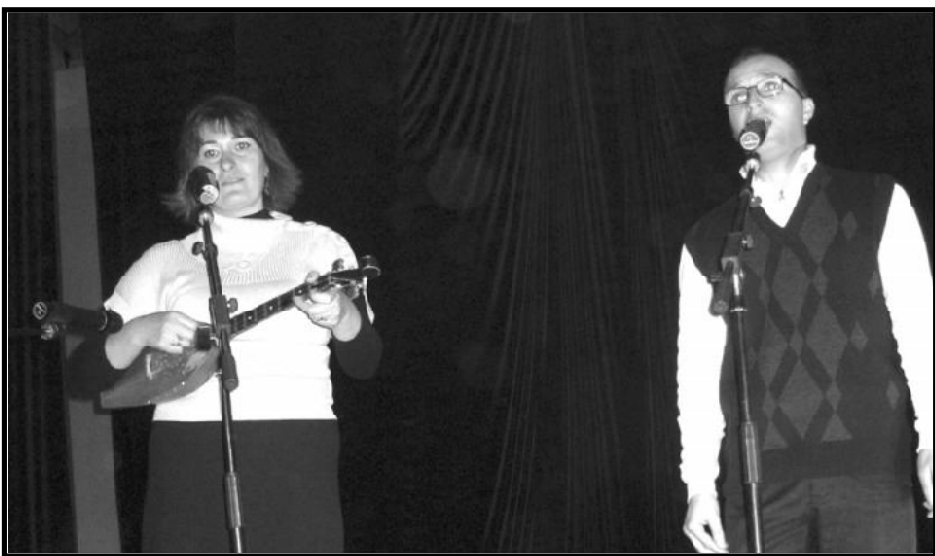
მუსიკალური ნომერი “ზმა ამოიღე ფანდურო” – შეასრულა ქვემო ჭალის კულტურის სახლის რეჟისორმა გიორგი ხასიშვილმა, რომლის აკომპანიატორი გახლდათ თამრიკო საჩალელი. მაყურებლის აპლოდისმენტები დაიმსახურა ქვემო გომის სასოფლო კლუბთან არსებული ქორეოგრაფიული ანსამბლის ქორეოგრაფმა თამუნა მამულაშვილმა, რომელმაც შეასრულა ცეკვა “აჭარული.”

სალამოს უძღვებოდა კულტურის დაწესებულებების გაერთიანების სპეციალისტი ნუნუ სუსუნიაშვილი.

– ქართული ცეკვა-სიმღერითა და ლექსით, იუმორით გაჯერებული საღამო გაიმართა, – აცხადებს კასპის მუნიციპალიტეტის კულტურის დაწესებულებების გაერთიანების დირექტორი გიგა ზორგუაშვილი, – სამომავლოდ უფრო მრავალფეროვანი, დახვეწილი და მაღალი დონის საკონცერტო პროგრამას მოვუშადათ ჩვენი ქალაქის მაყურებელს, ვიმედოვნებ, რომ ამ საქმეში მოსწავლე – ახალგაზრდობამაც უნდა მიიღოს მონაწილეობა.

საზეიმო ღონისძიებას ესწრებოდნენ კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოვალეობის შემსრულებელი გონა გოჩიტაშვილი, კასპის მაჟორიტარი დეპუტატის ბიუროს თავმჯდომარე თემურ ხაბაძე, აგრეთვე კასპის საკრებულოსა და გამგეობის წარმომადგენლები.

კულტურის დაწესებულებების გაერთიანება.

306 პარ მე?

“ქართლს შუაგული ადგილი უჭირავს...”

“მშვიდობიანი ხასიათით წინათ ქართლელები სჯობდნენ კახელებსაც და იმერლებსაც. ამის მიზეზი ჯერ ის იყო, რომ ქართლს შუაგული ადგილი უჭირავს საქართველოში და მცხოვრებლებზე სხვადასხვა ველურ ხალხებს გავლენა ნაკლებად ჰქონდათ. მეორე მიზეზი ხენა-თესვის მიღწევაა. ხენა-თესვა ყველა საქმეზე მშვიდობიანი და ალალი საქმეა. აქ არავითარი ადგილი არა აქვს მოყვასის მოტყუებას, რაიც ჩვეულებად გადაჰქცევია ადებ-მიცემის ხალხს. თუ გლეხი მუყაითად გაირჯება და ღმერთიც ამინდს მისცემს, კარგი მოსავალი მოუვა, თუ არადა, ნათესი მოუცდება. საკუთარი მარჯვენა და ღვთის ნება — აი ერთადერთი იმედი მხენელ-მთესველისა, ამიტომ ხენა-თესვა ხალხს წყნარის თვისებებისას ჰხდის და ძლიერ კარგი გავლენა აქვს ზნეობაზე. ამის გამო ერთმანეთის მტრობა, შფოთი და შური ქართლელებში უფრო იშვიათი იყო, ვიდრე სხვა ჩვენებურს მცხოვრებლებში. ოღონდ კი ქართლელს წმინდა სინდისი ჰქონოდა, თავისი თავი პატიოსან კაცად ეცნო, თორემ სხვისას მაგდენს არაფერს დაგიდევდა. ქართული ანდაზა: “თუ თავი ჩემი მეგობრად მყავს, ღარიბად არ ვიხსენებო” სწორედ ქართლელებზე იყო გამოჭრილი ...”

ვახუშტი, “ადწერა სამეფოსა საქართველოსა”, ქართლის ცხოვრება ტ. IV, თბილისი, 1973 წ.

დასუფთავების აქცია მიკრორაიონში

16 ნოემბერს, კასპის მუნიციპალიტეტის ქალაქ კასპის ტერიტორიული ორგანოს, კასპის განვითარების ცენტრის და კასპის ახალგაზრდული საკრებულოს ინიციატივით მიკრორაიონის დასახლებაში დასუფთავების აქცია მოეწყო. აქციაში მონაწილეობისკენ მეგაფონით მოსახლეობას აქტიურად მოუწოდებდნენ რატი თათხაშვილი და გიორგი ბერიანიძე.

აქცია სუფთა გარემოს დამკვიდრებასა და თითოეული მოქალაქის თვითშეგნებასა და პასუხისმგებლობის ამაღლებას ემსახურება.

სუფთა გარემოში ცხოვრება აუცილებელია ადამიანისათვის, ამის მიღწევა კი ერთად მოქმედებითაა შესაძლებელი, - აღნიშნა კასპის მუნიციპალიტეტის ქალაქ კასპის ტერიტორიული ორგანოს რწმუნებულმა სანდრო გზირიშვილმა.

აქციას ადგილობრივი მაცხოვრებლებიც შეუერთდნენ და ყველამ ერთად დასუფთავა დასახლების ერთი უბანი. განსაკუთრებით აქტიურობდნენ ბავშვები (მათ შორის 4 წლის ლაშა სულაშვილი), რომლებმაც დასახლებაში მდებარე, სპორტული ცხოვრებისათვის უკვე გამოუყენებელი ხელოვნურსაფარიანი ფეხბურთის მიწა მოედანად დაასუფთავეს.

აქციის დასრულების შემდეგ ინიციატორებმა აჩვენეს ვიდეორგოლები, დაბინძურებულ გარემოში ცხოვრების დაუშვებლობის შესახებ.

ვიდეორგოლის ჩვენების შემდეგ მოსახლეობის მხრიდან დაისვა საკითხი უყურადღებო და უპასუხისმგებლო მოქალაქეების მიმართ დამსჯელი ღონისძიების განხორციელების აუცილებლობის შესახებ.

დასუფთავების აქციით კმაყოფილმა მოსახლეობამ ორგანიზატორებს სანდრო გზირიშვილს, რობერტ კავთიაშვილს, ილია და გიორგი ბერიანიძეებს, მამუკა პაპაშვილს, რატი თათხაშვილს, თეკლა გახელაძეს, სალომე მუხიგულაშვილს მადლობა გადაუხადა.

კასპის მუნიციპალიტეტის ქალაქ კასპის ტერიტორიული ორგანო, კასპის განვითარების ცენტრი და ახალგაზრდული საკრებულო გეგმავს მსგავსი აქციები ქალაქის ყველა უბანში ჩატაროს.

შემოგვიერთდით!

ვინ მოუვლის რა
რაჯანოვთაშვილებს ჯანდაცვა?

საოპრტი

მოსწავლეთა სპარტაქიადი

მიმდინარე წლის 7-14 ნოემბერს ჩატარდა მოსწავლეთა სპარტაქიადის პროგრამით გათვალისწინებული მუნიციპალიტეტის პირველობა ფრენბურთში ვაჟთა შორის. შეჯიბრში მონაწილეობა მიიღო 16 სკოლის ნაკრებმა გუნდმა.

ფინალში ერთმანეთს დოესის და ზემო ხანდაკის საჯარო სკოლები დაუპირისპირდნენ. თამაში მეტად დაძაბულად მიმდინარეობდა. გამარჯვებულის გამოსავლენად საჭირო გახდა მესამე დამატებითი პერიოდის

დანიშვნა, სადაც დოესის გუნდმა უფრო დამაჯერებლად ითამაშა და გამარჯვებაც მოიპოვა. ზემო ხანდაკის გუნდი მეორე ადგილს დასჯერდა.

საპრიზო ადგილები:

I ადგილი — დოესის საჯარო სკოლა (დირექტორი იზოლდა ციცავი, სპორტის მასწავლებელი გიორგი ბერძენიშვილი).

II ადგილი — ზემო ხანდაკის საჯარო სკოლა (დირექტორი დავით გორგაძე, სპორტის მასწავლებელი მერი ბერიანიძე).

III ადგილი — კასპის №2 საჯარო სკოლა (დირექტორი ოლია მახარაძე, სპორტის მასწავლებელი მიხეილ მაკეიჩვი).

სპარტაქიადა გრძელდება. გოდერძი მარიდაშვილი.

მეცხეთის
საყურადღებო!

თუ გსურთ ჩვენი გაზეთის ხელმოწერა გახდეთ, მოზრძანდით რედაქციაში! რედაქცია უზრუნველყოფს გაზეთის მიტანას ხელმოწერათან.

ჩემი სახლის აივანიდან, კასპში, ხელის გულზე მიდევს მიკრორაიონის ბაღები და საყანე მინდვრები, “კოწახურა” და “აშურიანი”... შორს, აქა-იქ, რამდენიმე მარტოხეც მოჩანს, ბუჩქნარიც და ხეხილის ამონაყარიც. უფრო კი, წყალს დანატრებული ველი წევს და დამსკდარი, გამოფიტული მიწა ამაოდ ელოდება მშველელს.

არც თუ სახარბიელო პეიზაჟია...

ისე კი, ტივებივით შემოცურდებიან “კოწახურაზე” საავდრო ღრუბლები, მაგრამ, უკან მოსდევენ აწვევტილი ქარები და არნადით ისე ხვეტავენ, მიწაზე ზოგჯერ ნამივც აღარ ცვივა...

და, ელოდებიან საყანე და სავენახე მინდვრები წვიმასაც და “უკვდავების წყალსაც.” ეს მაშინ, როცა აქვე, მთის ძირში, სარწყავი არხი გადის, მაგრამ არა წყალი. არხი ქვა-ღორღით არის ამოვსებული...

არც თუ შორეულ წარსულში, ამ მინდვრებს, ბუნებაც სწყალობდა და ადამიანიც. თვალს ეამებოდა პურის ყანები და სათიბები, ხილის ბაღები და ქარსაფარი ზოლები.

კი, ჭაობებიც არ აკლდა, მაგრამ უპატრონეს, დააშრეს და “უფლის ხელით” დახატეს.

გასული საუკუნის 60-იან წლებში, კასპის პურ-პროდუქტების დამზადების საწარმოში ამ მინდვრებიდან საუკეთესო ხორბლისა და ქერის მოსავალი შემოდიოდა, თავად მიხედვოდა ლაბორატორიაში (სადაც ვმუშაობდი ინსტიტუტში სწავლის პერიოდში) მათი ხარისხის დადგენა.

აღარაფერს ვამბობ იმ საუკეთესო ჯიშების ბლის, ატმის, ვაშლის მოსავალზე, რომლითაც უხვად მარაგდებოდა კასპის მოსახლეობა.

კოლმეურნეობების გაუზარებლად და ნაჩქარევად დაშლის შემდეგ ამ მიწების პრივატიზება დაიწყო... მაშინდელ გამგეობას და ქალაქის საბჭოს, აღმასკომს მთელი კასპის მოსახლეობა მიაწყდა. დიდი იყო მიწების ხელში ჩაგდების სურვილი. იშველიებდნენ ნაცნობებს, პროტეჟეებს... ძველი სკივრებიდან ამოჰქონდათ მამა-პაპის დანატოვარი გაცრეცილი ანდერძები და სიგელ-გუჯრები...

გოჯი მიწაც არ დარჩა გაუნაწილებელი. ერთხანს, იმედებიც გაამართლა: კარგი მოსავალი მოიწიეს, მაგრამ სარწყავი არხის უპატრონოდ მიგდებამ, თავი მერე იჩინა, როცა ცის ამარა დარჩენილი “კოწახურა” და “აშურიანი”

“მჯოღავით მოვლოვნი როზხელონი”

გვალვებმა და ხშირმა ქარებმა გამოაშრო და გამოფიტა. ამას დაერთო ბოლო წლების სამოქალაქო და სამაშულო ომები, რამაც ერთიანად მოშალა და გაანადგურა სოფლის მეურნეობა. ტექნიკისა და სარწყავი წყლის გარეშე დარჩენილმა კასპელებმაც ზურგი აქციეს მიწას, ნაჯახებითა და “დრუშებით” შეესივნენ ბაღ-ვენახებს, ქარსაფარ ზოლებს, რკინიგზისპირა ჭალებს, გაკაფეს ყველაფერი. და მივიღეთ ის, რაც დღეს გვაქვს...

დრო შეიცვალა. 2012 წლის პირველმა ოქტომბერმა დასაბამი დაუდო სოფლის მეურნეობის აღმავლობასაც (ისევე როგორც სხვა დარგებს). წლებულს უსასყიდლოდ დაიხნა და დაით-

ესა ათასობით ყამირადქცეული, მიტოვებული მიწა. გლეხებმა და ფერმერებმა უფასოდ მიიღეს თესლი, სასუქი, ინვენტარი... აღდგა და გაიწმინდა მრავალი სარწყავი არხი და მოწესრიგდა წყალგაყვანილობა.

გასახარი ინფორმაციაც გავრცელდა: შეიქმნა სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივების დეპარტამენტი, რომელიც არ იქნება კოლმეურნეობისნაირი ორგანიზაცია.

ღმერთო მომეცი ძალა, რომ სულეთიდან გამოვიხმო შალვა ხორაიშვილი, ის დიდებული პიროვნება და რაიონის კოლორიტი, თვალსაჩინო მეურნე და სპეციალისტი, მიწასთან ჭიდილში გამარჯვებული და გლეხი კაცის მარჯვენის დამფასებელი. იგი წლების განმავლობაში ხელმძღვანელობდა რაიონის სოფლის მეურნეობის სამმართველოს და ერთხელ, მასთან, რედაქციის დავალებით მისულს, ასეთი რამ მითხრა: — რაიონში მიწის ნაყოფიერება რომ აგვემაღლებინა, მარნეულში ჩავდიოდით, ჰუმუსითა და აზოტით მდიდარ შავმიწა

ნიადაგს ვჭრიდით, მანქანებით შემოგვექონდა და როგორც სასუქს, ისე ვაყრიდით ჩვენს სავარგულებსო.

ამიტომაც იყო მაშინ მათი ხელით და უფლის შეწევნით ”დახატული” ჩვენი ზერები, ბაღები და პურის ყანები.

ისე, არც ახლაა გვიან...

რამდენი ასეთი ამაგდარი, მუხლჩაუხრელი თავკაცი ახსოვს ჩვენს სოფლებს. დღესაც დადის ლეგენდები დოესელ მათე ბეგლარაშვილზე (სტალინის ორეულად რომ სახავდნენ), ზემოხანდაკელ გერასიმე ქვრივიშვილზე (მერე შვილმა-უმანგიმ რომ გაამართლა ანდაზა, “ის ურჩევნია მამულსაო”), ქვემოჭალელ ალფეზ ბუდალაშვილზე...

რამდენი ერთი ჩამოვთვალო, წავიდნენ, წარსულში დარჩნენ, მაგრამ მათი ნატერფალები დღესაც ატყვია ქართლის ველ-მინდვრებს... სახელი დატოვეს, გაკეთებული საქმე და აღზრდილები...

ნათელი დაადგეს მათ ხსოვნას, ხოლო აღზრდილები, რომლებიც მრავლად არიან ალბათ, სათავეში ჩაუდგებიან ახლად შექმნილ სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივებს და მალე აღარ გვექნება მოუხნავი, დაუთესავი და მოურწყავი მიწები, გაუწმენდავი არხები, გაუშენებელი ზერები და ხეხილის ბაღები, გაჩენილი ტყეები და ქარსაფარი ზოლები.

მანამდე კი, “ხელის გულზე მიდევს” მიკრორაიონში გაშენებული გვალვისაგან გადამხმარი ბაღები, “კოწახურა” და “აშურიანი”...

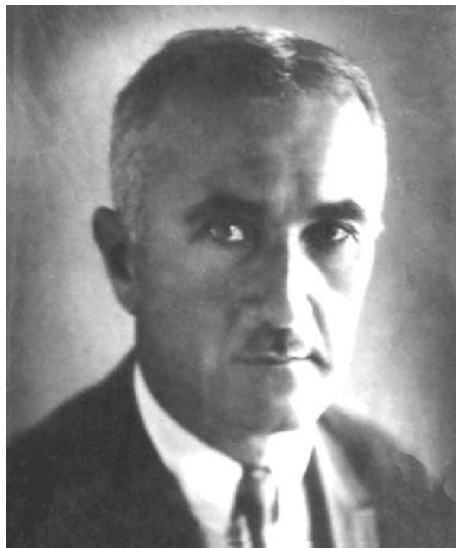
მტკვრის ხეობაში ქარი კაპასობს და საავდრო ღრუბლებს მოერეკება, ალბათ, ამიტომ ამედგენა ეს ხალხური ლექსი “მადლით მოვლენ ღრუბელნი, გორებზე დაეკიდება”...

ქართლში წვიმს...

ნორა ედიშერაშვილი.

306 პარ მე?

“რა აკლია ქართველს?”

დიმიტრი უზნაძე: “ქართველს აკლია “დაჟინებითი მისწრაფება ერთხელ დასახული მიზნის განხორციელებისაკენ, რომელსაც ვერავითარი დაბრკოლება და სიძნელე ვერ სპობს; მუდმივი, დაუღალავი შრომის უნარი, თავდავიწყებითი ჭაპანის წვევა, პატარა საქმეების ისეთივე სერიოზულობით კეთება, როგორც დიდი საქმეებისა. ქართველ ხალხს ეს თვისება არ აქვს.

მისი გული და მისი ნება ჰარმონიულად ფეთქს. გული აინთება, ნებაც მოქმედებს, მაგრამ გული მალე ცივდება და ნების მაჯისცემა უმაღლეს წყდება. იშვიათია ჩვენში ისეთი ადამიანი, რომელიც ენერგიის გამძლეობის მხრივ საგრძნობლად არ კოჭლობდეს. პატარა საქმეები ჩვენს გულს არ ანთებენ და უამისოდ კი ჩვენი ნება არ იძვრის; დიდი საქმეები კი გვაფეთქებენ, მაგრამ გული მანამდე ცივდება, სანამ საქმე სრულქმნის ღონეს მიაღწევდეს. ამიტომ არის, რომ ჩვენი არსებობის ნიადაგს ჩვენვე ვანიავებთ და ბედნიერი მეტოქესთან ბრძოლაში მუდამ ვმარცხდებით.

აქტიური ხასიათი, ძლიერი ნება — აი, რა აკლია ქართველობას და ჩვენი აღზრდის სისტემაც მარტო აქეთ უნდა იყოს მიმართული. ჩვენ მუდამ უნდა გვახსოვდეს, რომ გლახები და მონები იმიტომ კი არა ვართ, რომ ლატაკნი ვართ, არამედ ლატაკნი მიტომ ვართ, რომ გლახები და მონები გახლავართ, და თუ რამ გვჭირია, ყოვლის უწინარეს, აქტიური ხასიათია ჩვენთვის საჭირო.”

საორბი

პაცატა “სამუტაი”

მიმდინარე წლის 3 ნოემბერს მცხეთაში ჩატარდა ტურნირი კარატეში, რომელშიც მონაწილეობდა ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა რაიონის თხუთმეტი საუკეთესო გუნდი, მათ შორის იყვნენ კასპელი კარატისტებიც. ჩვენებურებმა წარმატებით იასპარეხეს მცხეთის ღია პირველობაზე გამართულ ტურნირში და მორიგი გამარჯვება მოუტანეს ჩვენს მუნიციპალიტეტს.

ტურნირში გამარჯვებულთა ადგილები გადაწვილდა შემდეგნაირად: პირველი ადგილის მფლობელი გახდა გიორგი თხინვალი (6 -7 წელი, -23 კგ. წონითი კატეგორია), მეორე ადგილზე გავიდა გიორგი ქესური (11-12 წელი, +45 კგ. წონითი კატეგორია, მსოფლიო ჩემპიონი). აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ ტურნირზე დაფიქსირდა მესამე

ადგილის 4 მფლობელი: დავით გიგელაშვილი (10-11 წელი, -35 კგ.), რევაზ გორგაძე (12-13 წელი, +55 კგ.), თორნიკე მურდული, მსოფლიო პრიზიორი, (14-15 წელი, -50კგ, +50კგ) და ბობა დალაქიშვილი, მსოფლიო ჩემპიონი, (16-17 წელი, +68 კგ.).

— მცხეთის ტურნირზე წარმატებულად გამოვიდნენ ჩვენი კარატისტები, — განაცხადა სპორტის დაწესებულებების გაერთიანების №44 სასპორტო სკოლის კარატეს მწვრთნელმა დავით დალაქიშვილმა, — მაგალითად, ყველაზე უმცროსმა მოასპარეზემ გიორგი თხინვალიელმა სპეციალისტთა განსაკუთრებული ყურადღება მიიპყრო და ერთმნიშვნელოვნად დაგვაიმედეს, რომ მისი სახით ჩვენს რაიონს პატარა “სამურაი” ეზრდება.

მეზათი

ნასოფლარის ისტორიისათვის

მესაქონლეობის გარდა შუბათში მებოსტნეობას და მემინდვრეობასაც მისდევდნენ. განთქმული გუთნისდღეები იყვნენ გაბრიელ წიკლაური, მიხა და თედო ბექაურები. ხარ-კამეჩისთვის უღელს თლიდნენ გიორგი და ილიკო წიკლაურები. მოსახლეობას დიდი რაოდენობით მოჰყავდა კარტოფილი, თესავდნენ მარცვლეულს, ქერს, საგაზაფხულო ხორბალს-დიკას. დიკა ითესებოდა სოფლის დასავლეთით-საწმინდეებში. კავთურის მარჯვენა ნაპირზეც სახნავ-სათესი მიწა იყო, რომელსაც გაღმა მამულებს უწოდებდნენ. სახნავი იყო აგრეთვე სრელები და ქვეით გორის მიწები. სოფლის ჩრდილოეთითაც ყანები იყო, აქვეა ნაკალოვრები. სრელების აღმოსავლეთით ნალობიოვარი მდებარეობს. საწმინდეების დასავლეთით ნაფუტკარა-ლია, აქ მოსახლეობას ფუტკრის კოდები ედგა. სოფელში საკვებად თავიანთი მოყვანილი ხორბლის ფქვილს იყენებდნენ. თუ შემოაკლდებოდათ თვალადურ სიმინდს ყიდულობდნენ. პურს ფურნეებში აცხობდნენ. სოფელში ნამეტ პროდუქტსაც აწარმოებდნენ. ყველი, კარაქი, ერბო, კარტოფილი, პირუტყვი თუ სხვა გასაყიდად გაჰქონდათ ახალქალაქსა და მანგლისის ბაზრებზე, სადაც ხუთშაბათობით და კვირაობით დიდი ბაზრობა იმართებოდა. იქაური ვაჭრებიც ჩამოდიოდნენ შუბათში, ძირითადად ყასები და საქონელს იძენდნენ. სოფლის ქალებმა კარგი ხელსაქმე იცოდნენ. ართავდნენ შალის ძაფს, მიჰქონდათ მანგლისში და ღებავდნენ. ქსოვდნენ ტანსაცმელს, ფარდავებს, ფერად ჯეჯიშებს, ხალიჩებს, ფიჩებს, ხურჯინებს. სოფელში ხელოსნების ნაკლებობა იყო. სამჭედლო საქმეზე ხალხი მანგლისსა და ახალქალაქში მიდიოდა, მშენებლები და კალატოზებიც თონეთიდან და მანგლისიდან ამოჰყავდათ. კირიც ბარის სოფლებიდან, უმეტესად თვალადიდან ამოჰქონდათ. ავეჯის ხელოსნებიც მანგლისელები იყვნენ.

შუბათელებს დოვლათიანი ოჯახი ჰქონდათ. ხალხურ მთქმელს დავითო ჩოხელს უთქვამს:

შუბათის მთაში აქებენ
ნოყიერ ერბო-კარაქსა.
სულ შინა სჭამენ, ვისაც აქვს,
ადარვის მიაქვს ქალაქსა,
სჭამენ და კიდევ არიან
მკლავშიაც აძლევს ძალასა.

1937 წელს წიფორში კოლმეურნეობა ჩამოყალიბდა. 1938 წელს შუბათშიც შეიქმნა კოლმეურნეობა და შეუერთდა წიფორის კოლმეურნეობას. თავმჯდომარე იყო წიფორელი მიხა წიკლაური (ბალიჩაანთ მიხა). შუბათელი კოლმეურნეებისაგან შეიქმნა ერთი ბრიგადა.

დასასრული. დასაწყისი იხილეთ “ახალი განთიადი” №21

ხალხს კერძო მიწები ჩამოართვეს, საკუთრებაში თითოეულ კომლს დაუტოვეს 0.2 ჰა. შეიქმნა მეცხოველეობის ფერმა. ხალხს საქონელიც უსასყიდლოდ ჩამოართვეს.

1943 წლამდე შუბათში სკოლა არ იყო, ფაქტიურად, წერა-კითხვის მცოდნე თითო-ოროლა კაცი იქნებოდა. 1943 წლის 1 სექტემბერს ალექსი წიკლაურის თაოსნობით შუბათში გაიხსნა სკოლა. ეს იყო წიფორის დაწყებითი სკოლის პარალელური 1-3 კლასი. სკოლა გაიხსნა მახარე წიკლაურის სახლში, რომელიც დღესაც დგას ნასოფლარში. მასწავლებელი იყო ალექსი წიკლაური. სკოლაში 14 ბავშვი შევიდა.

მეორე მსოფლიო ომში შუბათიდან 4 კაცი წავიდა და არცერთი დაბრუნებულა. ესენი იყვნენ: წიკლაური გიორგი გაბრიელის ძე, ბექაური ნიკოლოზ გიორგის ძე, ბექაური შაქრო პეტრეს ძე, აფციაური ვანო კაკოლას ძე. ყველა ქვემო შუბათელი იყო. ომის დროს შუბათელები, როგორც შეძლოთ ეხმარებოდნენ ფრონტს. უმეტესად ქსოვდნენ და აგროვებდნენ თბილ ტანსაცმელს.

სოფელში კარგი მეღვინეები იყვნენ. თითქმის ყველას ემარჯვებოდა მხატვრული სიტყვა. სუფრაზე ყოველთვის ლექსებით საუბრობდნენ და ეპაექრებოდნენ ერთმანეთს. კარგი მეღვინე იყო ვანო ბექაური (ჩონქარა). იგი შეძლებული კაცი ყოფილა: “მემახიან ჩონქარასა, ცხვარს რო დავედვ ორ ფარასა,” და დიმიტრი წიკლაური (ჯაჯაანთ დიმიტრა):

ჯაჯაანთ დიმიტრი ვარ,
ყროლებს არ ვუდებ თავსაო.
შუბათის ქალაქსა ვცხოვრობ,
ხეძო სოფლების თავსაო.

შუბათში ცნობილი კაცი იყო ბეჟან წიკლაური. დედამისი ადრე დაქვრივებულია, გუდამაყარში ძალზე გასჭირვებია და იძულებული გმხდარა პატარა შვილით შუბათში წამოსულიყო, სადაც მისი ნათესავი ბექაურები ცხოვრობდნენ. შვილი ბექაურებთან დაუყენებია მოჯამაგირედ. ბეჟანი საქონელს მწყემსავდა, ხან გუთანზე მუშაობდა მეხრედ. ერთი წლის სამსახურის გასამრჯელოდ ხბო მიუციათ და ეს ხბო მოუშენებია. ბეჟანი კვარს ამზადებდა, ნიჩბებს თლიდა და ყიდდა, მშრომელი და პატიოსანი კაცის სახელი ჰქონდა. მალე ოჯახი ისე მოუძლიერებია, რომ მამულებიც უყიდა შუბათში და მანგლისის მხარეშიც - უხმარას მამული. ბეჟანს დიდი რაოდენობით ცხვარ-ძროხა ჰყოლია. მასთან მწყემსად ყოფილა ალექსი ბურდული, იგივე ჭიმური, ვარჯაანელი ხალხური მთქმელი. ერთხელ დაღლილ ჭიმურს უთქვამს:

აღარ მესმოდა ბეჟანო,

მოყვითოვნილი თუ აყვინილი?
მანჯოა. მინი გაცნობისა რა შენ-
წიკლის შეძიგ თუ იგი ნაინცერერო
იქნება გავითის მკითხველისათვის.
გამოჰყვინილბა გავითში წიხნოიით
“შეყვინილი”.
ნაჯირობის
შემთხვევაში შეგვიძლია თქვენს მიერ
შემოთავაზებული წერილი გავა-
რეთ აუზნაო “თქმობის” რა შე-
ნაპმინაო ავტორი გავცნოს
ექსპერტის შეფასებებს თუ ყომენ-
ცარებს.

შენი ხმა, შენი ძახილი,
დიფიანებში ავრეკე
შენი ფერმა და ნახირი.
სუ მთლად დავჭრიდი თავებსა
წელზე რომ მქონდეს მახვილი.
კარგი სახელი დატოვა ბეჟან
წიკლაურმა, მის მონაგარს ახლაც ბეჟან-
ნიანთ ეძახიან. მისმა გარდაცვალებამ
მთელი მხარე დაამწუხრა. ეს ლექსიც
მაშინ გამოითქვა:

მთებო იგლოვეთ ბეჟანი,
ჯანლების შემოხვევითა,
ბევრჯერ შეგლებათ გუთნითა,
ბევრჯერ გაწითლათ ცელითა,
ბევრჯერაც გადაგათეორათ
ცხვარ-ძროხის შემოფენითა,
კვირაში სამჯერ გივლიდათ
პიროფლიანი ცხენითა.

იტირეთ, ქალო და რძალო
ბეჟანი ცხელის ცრემლითა.

ბეჟანს ოთხი ვაჟი ჰყავდა. მისი შვილი მახარე I მსოფლიო ომში, ქალაქ ლუცკში დაიღუპა. ოჯახმა ტანსაცმელი და ქამარ-ხანჯალი დაიტირა და დამარხა ბოტისის სასაფლაოზე.

შუბათი მთავორიანი ადგილია და რა თქმა უნდა, ძირითადი სატრანსპორტო საშუალება ცხენი იყო. შუბათელი გიორგი (წვერა) ბექაურიც შეძლებული კაცი ყოფილა. საქონელიც ბევრი ჰყოლია და ცხენებიც საუკეთესო. ერთხელ კავთისხევში მეხვედრია თავად გიგო თარხნიშვილს. წვერა წარმოსადგები კაცი ყოფილა, ვერცხლის ქამარ-ხანჯალი ჰქონია წელზე შემორტყმული და შესანიშნავ ცხენზე მჯდარა. გიგოსაც კარგი ცხენი ჰყოლია და უთქვამს ბექაურისთვის - ცხენები გავაჯობროთო. წვერას ცხენს უჯობნია. ბექაურს დაუცინია თავადისთვის. გამწარებულ გიგოს თვალისდახმამებაში უტაცია ხელი წვერას ხანჯლისთვის და მისი საკუთარი მახვილით გაუგმირია ბექაური.

შუბათელების გადასახლება ჯაფახეთში უნდოდათ. სოფლის მიერ არჩეულმა დელეგაციამ-ალექსი წიკლაურის, მიხეილ ბექაურის, აბრამ გორჯოლაძის შემადგენლობით დაათვალიერა ეს ადგილები და არ მოეწონა. ამის შემდეგ, თავიანთი სურვილით გადავიდნენ ვისაც სად უნდოდა ცხოვრება. ეს პროცესი გართულების გარეშე წინააღმდეგობის გაუწევლად ჩატარდა იმიტომაც, რომ კოლმეურნეობამ წაიღო მიწა, საქონელი ჩამოართვეს და ცხოვრება უკიდურესად გაჭირდა. რადგანაც გუდალეთის მიდამოები მათი მშობლიური სოფელივით მთიანი ზონა იყო, თითქმის ნახევარი შუბათი გუდალეთში ჩასახლდა. ჯაჯაანთ ორი კომლი ახალსოფელში მანგლისთან ახლოს, გიგაურები თეთრიწყაროს რაიონში. შუბათის მინდვრები დაიკავა გუდალეთის კოლმეურნეობამ. ორ წელიწადს ამ მიწებზე მოსავალიც მოჰყავდათ. შემდეგ უკვე საზაფხულო სამოვრად იყენებდნენ.

ლალე თათრისშვილი, კასპის მუნიციპალიტეტის მუზეუმების გაერთიანების სპეციალისტი.

რა არის ფენ შუი და როგორია მისი ოქროს კანონი

ჩინელთა ცხოვრებაში ფენ შუი ისეთივე მნიშვნელოვან ადგილს იჭერს, როგორც ხელოვნება, მედიცინა და სამხედრო საქმე. მისი კანონები ჩინელებისათვის ისეთივე უდავო და მისაღებია, როგორც ევროპელებისათვის ფიზიკის კანონები, იმ განსხვავებით, რომ ფენ შუი წყალში ჩაძირულ სხეულებზე ჩატარებულ ცდებს კი არ ეფუძნება, არამედ სახლში ენერგიის ნაკადის მიმართულებას.

ყველა ადამიანს თავისი სასიცოცხლო პოტენციალი აქვს. ფენ შუის მიზანია ამ პოტენციალს შესაძლებლობა მისცეს, სრულად გამოჰყავდეს, რათა ადამიანი ამაოდ არ დაიხარჯოს დაბრკოლების გადალახვაში და შეძლოს ცხოვრებაში გააკეთოს ის, რაც სჭირდება. ეს კი ბევრ რამეში დამოკიდებულია იმაზე, ადამიანი სივრცეში თავს როგორ დააბინავებს. მაგალითად, ფენ შუის მიხედვით, ყოველ სხეულში არის ადგილი, რომელიც შემოქმედებასთანაა დაკავშირებული. თუ სამუშაოდ იქ დაჯდება, აზრები თქვენკენ მდინარესავით წამოვა, ხოლო თუ იმ ადგილზე მოიკალათებთ, რომელიც შინაგანი სიმშვიდისთვისაა განკუთვნილი, რამდენიც არ უნდა ეცადოთ, თავში აზრები არ მოგივათ. ეს ეხება ცხოვრების ნებისმიერ სფეროს – ჯანმრთელობას, კარიერას, ქორწინებას, წარმატებას, შვილებისა და მშობლების ურთიერთობას...

ფენ შუის ყველაზე ხშირად მაშინ მიმართავენ, როცა სერიოზული პრობლემები აქვთ და მათი ჩვეულებრივი მეთოდით გადაწყვეტა არ ხერხდება. მაგალითად, საწარმოს მოგება არ მოაქვს, მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი წესრიგში აქვთ, ან ოჯახი ინგრევა, მიზეზი კი არავინ იცის.

ნებისმიერი ცხოვრებისეული პრობლემა შეიძლება სახლის დახმარებით გადაწყდეს, რადგან მასში, როგორც წესი, ყველაფრის მიზეზი აირეკლება. აქ მკაფიოდ გამოხატული ურთიერთკავშირი არსებობს. ყოველი ჩვენგანი სახლს ჩვენი შინაგანი მდგომარეობის შესატყვისად ვიწყობთ და პირიქით, თუ სახლში რაღაც შეიცვალა, ეს ჩვენს შინაგან სამყაროზე აისახება.

ფენ შუი არკვევს ადგილს, სადაც ადამიანი სახლობს, ბინას და მის შინაგან წყობას – ოთახის ფორმას და ვინ უნდა იცხოვროს იქ, სად ჯობს ავეჯის დადგმა და კედლები რა ფერად უნდა შეიღებოს. ენერგიას, რომლითაც ფენ შუი “მუშაობს“, ჩინეთში ცი-ს უწოდებენ. ის ყველაფერში არსებობს, ხოჭოლან დაწყებული, კოსმოსამდე.

* დასასრული მომდევნო ნომერში

ჯადო- სნური ადგილი

წყლის წვეთების ხმა და სიცხის ჯიჟი

ხანდახან ისეც ხდება, რომ მშობლები ძალით წაგათრევენ გაურკვეველ უზარმაზარ შენობაში. იქ ერთ ადგილზე უნდა იჯდე, ხმას არ იღებდე და უსმენდე, თუ როგორ ლაპარაკობენ ქალები და კაცები ხმამაღალი სიმღერით. ამ ყველაფერს ისიც ემატება, რომ სცენაზე დარბიან, შენ კიდევ აღარ იცი, რას უყურო, მათ მოძრაობებს თუ მუსიკოსთა უზარმაზარ კოლონას სცენის პირდაპირ, ორმოში. გამარჯობა, შენ, ალბათ, ოპერაში მოხვდი სპექტაკლზე. არსებობს რამდენიმე მიზეზი, რის გამოც, შესაძლოა ეს ყველაფერი საშინლად არ მოგწონდეს. ჯერ ერთი – იქ წასვლაზე წესიერად და გამოწვეპილად ჩაცმის რიტუალი. ამ ტანსაცმლით ხომ ნორმალურადაც ვერ გაინაგარდებ. კიდევ, დედა, ალბათ, თმის ყოველ ღერს გილაგებს და შემდეგ კმაყოფილი გიყურებს. ვიცო, ეს მოსაბეზრებელია შენთვის. თუმცა, ოპერაში ყოფნისას თუ მაყურებლებს გადახედავ, აუცილებლად შეამჩნევ, რომ ყველას ისე აცვია, თითქოს რაიმე განსაკუთრებული ხდებოდეს. შეიძლება გაგიკვირდეს, რატომ უჭირავთ ადამიანებს თავი ისე, თითქოს დღესასწაულზე ან კარნავალზე მიდიოდნენ, ან რატომ აქვთ ასეთი სერიოზული სახეები. თანაც გაიძულებენ, შენც მათნაირი იყო. საქმე იმაშია, რომ თუ ოპერას კარგად მოუსმენ და თვითონ შენობაში მოლივლივე ატმოსფეროს დააკვირდები, მიხვდები, რომ აქ მართლაც განსაკუთრებული, ჯადოსნური ამბები ხდება.

ერთ ადგილას დიდხანს ჯდომა მართლაც რომ მოსაბეზრებელია, რაც უნდა რბილი იყოს სკამი. თუნდაც ისეთი, როგორიც ოპერაშია. აბა, როგორ ძლებს ამდენი ადამიანი საათების განმავლობაში? ამ კითხვაზე პასუხს აუცილებლად იპოვი, თუ ცოტა ხნით ეცდები დაივიწყო შენი გაბრაზება და მუსიკას ყური მიუვლო. წარმოიდგინე, რამდენი ინსტრუმენტი უკრავს იმისთვის, რომ აკომპანიმენტი გაუკეთოს ადამიანების სიმღერას. კარგად დააკვირდი ამ მუსიკოსებს, ისინი

ორმოში სხედან და მათი ერთობლიობა ორკესტრს ქმნის. ერთმანეთს დაუჯერებლად ადვილად უწყობენ საკუთარ პარტიებს და ამაში ის ტიპიც ეხმარება, მათ წინ რომ დგას და ხელებს რომ იქნევს. ეს ბატონი დირიჟორია, მან უამრავი რამ იცის მუსიკის და სხვადასხვა ინსტრუმენტების შესახებ, ნამდვილი ჭკუის კოლოფია.

როცა ორკესტრის თვალყურებს მორჩები, მომღერლებსაც მოუსმინე. თავიდან შეიძლება არ მოგეწონოს, იფიქრო, რომ ქალები კივიან, კაცები კი ჭეკა-ჭეხილის ხმებს გამოისცემენ. თუმცა, თუ კარგად დაუკვირდები, მიხვდები, რომ თანდათან შენი ყურები სიამოვნებისგან იკუმშება და გულიც გიჩქარდება. ოპერის მომღერლებს მართლაც რომ ლამაზი ხმები აქვთ და ძალიან რთული რამეების მღერა შეუძლიათ. გარდა ამისა, მსახიობობაც უნდა ეხერხებოდეთ. არ დაგავიწყდეს, რომ ოპერის სცენაზე საოცარი კოსტიუმებიც მოგხვდება თვალში,

რომლის დახატვასა და შეკერვაზე ბევრი ჭკვიანი უფროსი ირჯება. შენ ახლა ფიქრობ, რომ ეს ყველაფერი მაინც ვერ შეგიმსუბუქებს ოპერაში ყოფნის საშინელებას. მოქმედებებს შორის აუცილებლად იქნება შესვენება. მერე კი შენ თვითონ ნახავ, ანტრაქტის დასრულების შემდეგ, როგორ დაიკავენ საკუთარ ადგილს და მოეშადები, ნახო და მოუსმინო, შემდეგ რა მოხდება.

ადამიანები ხშირად სვამენ შეკითხვას – რა არის მუსიკა? შენ, ალბათ, გაინტერესებს როდის შეიქმნა პირველი მუსიკალური ნაწარმოები. შესაძლოა მაშინ, როცა ცეცხლის გარშემო შეკრებილმა პირველყოფილმა ხალხმა მოიწყინა და რაიმე საინტერესოს კეთება მოუწდა.

ადამიანებმა მერე თანდათან გადაწყვიტეს აეხსნათ, თუ რა არის მუსიკა. ზოგიერთმა მათგანმა დაამტკიცა, რომ მუსიკალურ ნაწარმოებებში აუცილებლად არსებობს კანონზომიერება, რომლის გამოთვლა შესაძლებელია. ის, თუ რამდენადაა ორი ნოტი ერთმანეთს დაშორებული, ანდა როგორი მრავალხმიანობაა, ზუსტად გეუბნება როდის შეიქმნა ეს მუსიკა. თუ კარგად დააკვირდები სხვადასხვა ნაწარმოებს, შეგიძლია გამოიცნო რომელ კომპოზიტორს ეკუთვნის ისინი. განა იმიტომ, რომ ერთი და იმავე ავტორის ქმნილებები ერთმანეთს ჰგავს, არამედ იმიტომ, რომ თუ დააკვირდ-

ები შეამჩნევ, ამ კომპოზიტორს როგორი აკორდები, მუსიკალური გადასვლები, ინსტრუმენტები ერჩივნა და უფრო ხშირად როგორ ხასიათზე იყო, როცა მუსიკას წერდა. შენ წარმოიდგინე, სევდიანია თუ არა მუსიკალური ნაწარმოები, იმაზეცაა დამოკიდებული, რამხელა დაშორებაა გარკვეულ ნოტებს შორის და თუ როგორ ტონალობაშია დაწერილი იგი.

გადავწყვიტე კიდევ ერთხელ დავისვა შეკითხვები, რომლებზეც შენ თვითონ ეცდები პასუხების გაცემას. ზოგიერთ მათგანზე, ალბათ, თვალის დახამხამებაში უპასუხებ, ზოგიერთზე კი, ალბათ, დიდხანს მოგიწევს ფიქრი. ყურადღებით წაიკითხე ეს შეკითხვები, შემდეგ წარმოიდგინე მოცემული სიტუაცია, გამოიყენე ის ცოდნა, რომელიც გაქვს, ან საჭირო წიგნები მოძებნე და იქ ჩაიჭყიტე. და თუ ეს ყველაფერი საკმარისი არაა, მაშინ შენს არაჩვეულებრივ გამოგონებლობის უნარს მოუხმე. თუ პასუხს იპოვნი, მაგრამ

ეჭვი შეგეპარება, ერთი წესი ძალაში რჩება, შეგიძლია გაიტყე დედიკოსთან ან მამიკოსთან და ჰკითხო. ოღონდ, თუ დაღლილია, ნუ შეაწუხებ და ისევე ეცადე თავად მოიფიქრო პასუხი. მაშ ასე, ვიწყებთ თამაშს:

1. რატომ არ იზოცებიან თევზები მაშინ, როცა ზღვაში მეზი ეცემა, ან დიდი ელვა მოძრაობს წყლის ზედაპირთან ახლოს?
2. რამდენ კილოგრამს იწონის ცა?
3. რატომ არ არტყამთ დენი ჩიტებს მაშინ, როცა დენის მავთულზე სხდებიან?

4. რა არის დრო და შეგიძლია თუ არა დაშალო იგი ნაწილებად?
5. რატომ ჩანს ზოლმე მთვარე ღამითაც და ხანდახან დღისითაც?
6. რატომ არის წყალი სველი?
7. რატომ ჰყავს ჩემს საუკეთესო მეგობარს ორი მამა?
8. რამდენად სწრაფად შეუძლიათ ადამიანებს სირბილი?
9. რატომ აქვს კენჭურუს ჩანთა?

დარწმუნებული ვარ, ყველა კითხვას არაჩვეულებრივად უპასუხე. შეგიძლია საკუთარი პასუხები გამოუგზავნო რედაქციას და ისინი აუცილებლად დაიბეჭდება. ეს იმიტომ, რომ სხვა ბავშვებმაც მოისმინონ შენი აზრები იმ შეკითხვების თაობაზე, რომელთაც თვითონ ვერ უპასუხეს. სულაც არ არის აუცილებელი, რომ ყველაფერი სწორი იყოს. წარმატებებს გისურვებ!

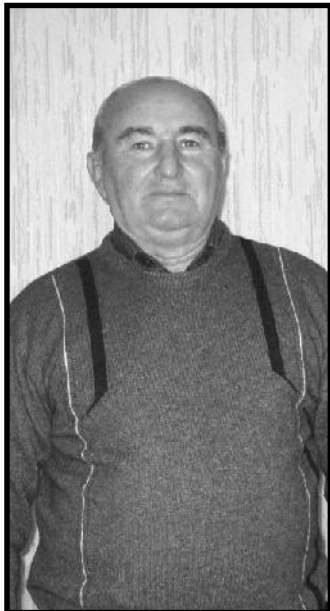
❁ ძვირფასო ბავშვებო,
სულ ცოტაც და საახალწლო ფაციფუცი დაიწყება. ჩვენ გვინტერესებს როგორ შეხვდებით

დღესასწაულს, მოგვწერეთ და რა თქმა უნდა, ველოდებით თქვენს გადაღებულ ფოტოებს.

ჩუბთხევი ან ჩუბთხევი - XII - XIII საუკუნეების ქართული მონასტერი. მდებარეობს ყაზვის მუნიციპალიტეტში (ქართლი). სოფელ წინაწილიდან 5 კილომეტრში. მდინარე ყაზურის სათავეებთან.

გილოცავთ!

უმეტეს დასუსტების, ამავდროულად უსუსტეს, ღრმად მოქალაქის, ჩინებული ოჯახის მამას ვულოცავთ საუბრით და დამადების დღეს. ვუსურვებთ ჭანმრთელობას, სიყვარულს და დღეგრძელობას.

უახლეს მუნიციპალიტეტის საკრებულო.

ჩვენს საყვარელ პატარაზე!

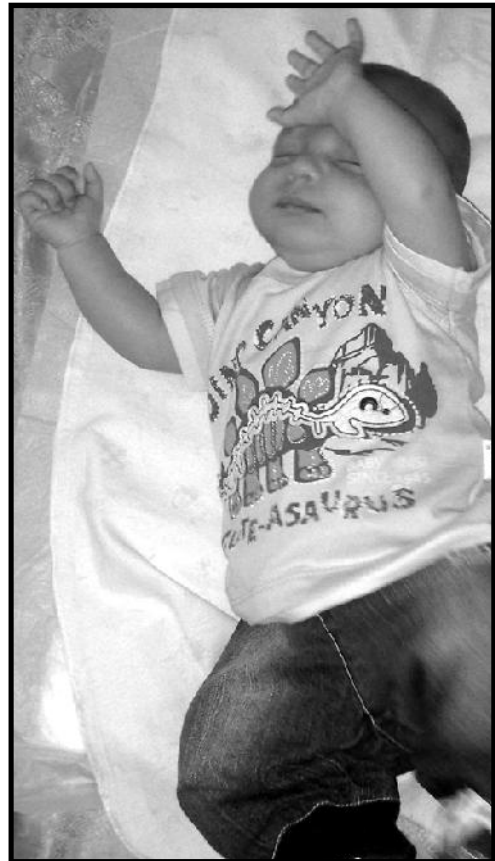
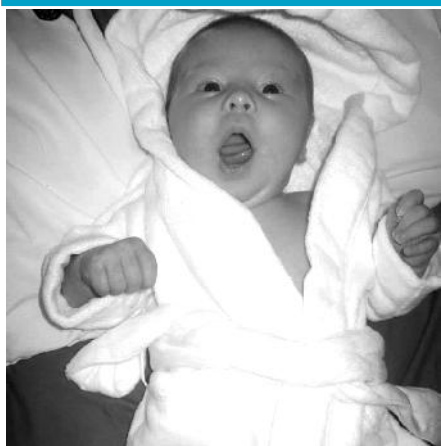
გასული წლიდან მოყოლებული სულ ვცდილობთ თქვენთვის საინტერესო თემებზე გასაუბროთ, უფრო სწორად, ისეთ რამეებზე და ისეთ ვინაობებზე, რომელთა შესახებ მშობლებს ეზარებათ (ან არ სწალიათ!) საუბარი.

თქვენ ასეა უფრო ბევრი ირთ ვიდრე მარტან და თუ ხშირად ნაიკითხავთ ჩვენს გაზეთს, მართლაც, ბევრ საინტერესო და სასიამოვნო სიახლეს შეიტყობთ საყვარელ ზღაპრის თუ მულტფილმის გმირებზე, მსოფლიოში გაფანტულ სადავძვო მუზეუმებსა თუ ატრაქციონებზე, წყალქვეშა სასახლეებსა და

აღაპრებში "დამალულ" საგანძურზე... წინ მოულოდნელად საინტერესო შესვენებები გელოდებოდა, ოღონდ ამისათვის აუწყრებოდა უნდა გამოიწეროთ ჩვენი გაზეთი "ახალი განთიადი"!

მაშ ასე, ყურადღებით: თუ გსურთ ჩვენი გაზეთის ხელმძღვანელი გახდეთ, მომზადდით რედაქციაში! გააფორმეთ ხელმოწერა, დატოვეთ თქვენთვის საინტერესო შეკითხვები და უახლოეს ნომერში მიიღებთ პასუხს თქვენს საყვარელ რუბრიკაში "კეხურა".

შეგიძლიათ, მოგვანოლოთ თქვენი შვილების, შვილიშვილების ორიგინალური ფოტოები, ნახატები, აზრები. ისინი გამოქვეყნდება ჩვენს გაზეთში

ჩვენს

ბ ი ნ დ ა თ, გაუნოთ საინტერესო, საქმიან და მნიშვნელოვან ცვლილებებს ქვეყნისა და მუნიციპალიტეტის ცხოვრებაში?

ბ ი ნ დ ა თ, გაიგოთ ეხისკაცთა მოსახლეობის საქმიანობის ცხოვრების პეისპეტივზე?

ბ ი ნ დ ა თ თვადი ადევნოთ საქმიანობაში მიმდინარე მოვლენებს?

გამოიწერეთ "ახალი განთიადი" რა განხილეთ ჩვენი მკითხველი!

გამოგვგზავნეთ!

„ახალი განთიადი“ გვგზავნის წინასწარ დაგზავნილი ფოტო-მასალების შედგენილ კოლექციას. თხოვნით მივმართავთ თანამშრომლებს - რედაქციის თქვენი ყველაზე მკითხველში! გამოგვგზავნეთ წინასწარ დაგზავნილი ფოტოები!

რედაქციაში შემოსული წერილები არ რეგისტრირდება და ავტორებს არ უბრუნდებათ

გაზეთი იბეჭდება გამოცემად „კოლორში“

რედაქცია ხელმძღვანელებს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. სხვათა აზრების აზრი, შეხედულება არ ემთხვევა რედაქციის აზრს. მოგანილი ფაქტების სიზუსტე პასუხისმგებელია ავტორი. სარედაქციო მასალების და განხილვების შედეგად რედაქცია პასუხს არ აძლევს. რედაქციის ნებართვის გარეშე მასალების გამოქვეყნება იკრძალება.

რედაქცია ნანა მარაბაშვილი რედაქციის მისამართი: 2600 ქ ქანაძი სააქაძის ქ. № 68 ტელეფონი 22-25-76